

14-dik szám.

Márczius 30-án 1872.

Megjelenik minden szombatnapon másfél igen sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr. Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok tere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperajlle sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ J.** hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12-ik szám a. a hirdetőseket illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz J. irodájába ezimezendők.

XXIV. kötet.

Kancsal Jónás.

— Freskó. —

Pörge kalapot viselt bibiez tollal!...

Kabátot csak »tekintély« végett hordott, azt is zsebek nélkül, mert ő, ugymond, nem szokott »zsebre rakni« semmit. Még zsebkendőjét is hóna alatt hordta.

Két szeme valaha nagyon összeveszhetett egymással, s mint Lót Ábrahámhoz szólhattak valaha egymáshoz: »ha te elmégy jobbra, én balra indulok,« — az egyik balra tért, a másik ment jobbra. A böles orr eközben élve a latin mondattal: »inter duos litigantes tertius gaudet,« elfoglalt egy jókora darabot a veszekedő két szem közt fekvő birodalomból. — Onnan azután terjeszkedett tovább, hol jobbra, hol balra. Lefelé nem mert terjeszkedni: a száj veszélyes ellenség. Különbén is terméketlen vidék az arrafelé, még csak bajusz sem nőtt rajta. — Mert Jónás urnak nincsen bajusza, s kezdi hinni, hogy már nem is lesz tán; 26 tavasz mosolya vonult el immár feje fölött.

Ezen formában örökli Kancsal Jónás uramat az utókor. Hogy kitől? azt nem tudja senki. Nem odavaló volt, más megyétől kapták, ha csak nem rózsafán termett. Akkor merült fel először, mikor

mint ökölnyi kis muzsa a pápai kollégium védszárnyai alá helyezteték. A tanár urak szívesen fogadták a kis idem per idemet. Jó lesz argumentumnak a logikába.

És azóta növekedék Pápán, és ott nőtt meg a szakálla is. Mondom, nem ismerte senki az ő családfáját, pedig kíváncsi volt rá az egész vármegye. Lám, lám! kancsal is, meg Kancsalnak is hívják. — Hogy lehet ez igaz? és ha igaz, hogy lehet az valószínű? De már e pontnál tönkre ment a Zsuzsi néni, Borka néni, Sári néni tudománya. Nem mondta azt meg sem az almaraktár, sem a laezikonyha, de még a Sári néni cipókereskedése sem, pedig hát minden reggel cipót vásárolt nála.

Végre is egy atyafi találta ki a nagy titkot.

»Bolondok maguk, hát mi van azon furcsa? Hát isz nem is hogy annak keresztölték vóna, hanem hát a maga embörségéből szerezte.« Azzal nagybölesen tova ballagott, de a karó csak ott maradt a Sári néném oldalába furva. »Mondott kend nagyot! Szerezhetted hát, de szerezte-e?«

Jónás uram pedig mindezekre csak mosolygott

az orra alatt, (bajusza nem lévén, hogy az alatt mosolyoghatott volna.) Tőle nem merete megkérdezni senki. A kik távolabb állottak tőle, azok már csak azért nem kérdezték; a kik pedig közelebről ismerték, azok már csak ezért sem reszkiroztak semmit; lévén nekie akurátus két ökle.

Pedig már egyszer majd hogy ki is nem találták volna, ha el nem rontja az egész dolgot az a semmirekellő Zsiga gyerek. A terv legalább, no nem hiába a mester uram fejéből került ki, de nagyon jó volt:

»Ez a csizmaszár mondja meg. Igen, e gyarló csizmaszár fogja megmondani: ki ő, mi ő? Zsiga te! Állj elő!»

Azután nagy ékességgel kiexplicálta Zsiga hívének az egész dolgot, hogy hát ezt a fejelés csizmát el fogja vinni Kancsal úrhoz, a mely mivelhogy »abinvisis« esinálódott, annál fogvást be kell vezetődnie a lábbéli »reménylendők« közé, mire nézve szíves léssen értésére szolgáltatni beeses vezeték nevét. »Hogy melyik nevét?« kérdi Zsiga gyerek, nem érve mestere magas szárnyalását. — »Te filkó, hát meg fogod kérdeni, hogy ura atyját is Kancsalnak, hívták-e? Érted?« — No ezt már megértette Zsiga, gyerekek. — Jól van, megteszi ő azt. — Nincsen abban semmi.

Jónás uram sokratesi figyelemmel méregeté a mesterművet.

Nagyot szántott a talpon a körme hegyivel, ki próbálandó mivoltát: lévén nála első a tartósság elve. — Ennek utána látkörébe helyezé a scholastika formaismust. — Még a csizmaszárba is belenézett, — nem kis bámulatára a Zsiga gyerekeknek, ki sehogy sem tudta elgondolni: hogy lehet evvel a két szemmel egyszerre nézni bele egy és ugyanazon csizmaszárba.

— Hm! kissé nagy, de sebaj. Alkalmasint az anyjuk lábára gondolt a majszter uram mikor varrta. Sebaj, tovább tart.

— Hát jól van no, kis fiam; tiszteltetem a majszter urat. Ez volt ő nála a trinkgeld.

— Igen is, a mestruram is tisztelteti, hogy hát uraatyja is bandzsál volt-e?

— Miiicsoda? Marha!... S azzal úgy utána küldte a »mesterségét« a csizmadia gyerek fejében, hogy az voltaképen azt sem tudta, hogy tulajdonképen ki is fejelte itten. Ő fejelte meg a Jónás úr csizmáját, vagy a Jónás úr csizmája »fejelte« meg őt?

És ez volt az utolsó kísérlet. Ezentul már nem kérdezte senki. — Elég az hozzá, hogy annak hívják. Dukál neki.

Harem már a Jónás névnek van historiája. — Azelőtt Jánosnak hívták. — A dietandón, mit dona-

tista korában irt, még ott áll, hogy: »irta Kancsal Jánosé«. — Az első négy osztályban is e név alatt diszlett a clamántesek között. De már az ötödikben megakadott vele. Ott már belekóstoltak a mythológiába.

Volt pedig abban az 5-dik osztályban egy zsidó gyerek. Hisz csak ez a zsidó kölyök ott ne lett volna! És csak ne fűgált volna János úr de sóha! De a zsidó gyerek is ott volt, János úr is fűgált.

Mert egyszer csak észbe veszi, hogy jobb aludni mint nem aludni, s megmaradott a jobbik mellett. Nem megyen ő ma az első órára. Lemond a jusról. Ugy se sok az, a mi abból az egy órai tudományból ő reá háramlanék, mikor közel ötvenen vannak az osztályban.

Csak kilencz óraker lehetett aztán őt látni, mint evez a nagyorrú csizmában a tudományok révpártja felé. Szegény Jónás! Akkor hitták magát utoljára Jánoskának. Az a zsidó gyerek már ott várja magát az iskolakapuban, s még csak a pörge kalapot látta meg magából, már is kiabál eléje: »elalutál Jhánus?« — Janus! megvan! Janus! Egyik szemével a multba néz, másikkal a jövőben bűváról: Janus! Janus! Jánusból lett Jónás.

No de erre már a zsidó gyerek is röhögött egy nagyot: — »Hé Janus, mikor volt anno ezer hitszáz?«

— Mikor? Hát talán a Jeruzsálem pusztulásakor, te maffla! . . . . .

Ő maga pedig be sem ment a kapun, hanem egyet csavart a kormányrudon, s a nagyorrú csizma vitte őt vissza hazafelé. — Három napig nem látta senki.

Szegény Jónás! Mennyit nem kellett magának ezért is szenvednie!

Hanem hiszen meg is örült neki, mikoron már maturussá érett meg a feje a pörge kalap alatt. — Most már fel is út alá is út.

És elindult azon az uton, a melyik felfelé vezet: elvégezte a theologiam sacram. — Már a multkori losonezi vásáron vaskalap alatt sétált a promenádon. — Olyat vett a régi pörgeje helyébe, a melyik alá elférjen a candidatusi auctoritás.

Hej az a losonezi vásár! Nincsen olyan több a kalendáriomban. — Még csak Dacsolamról is lehetett látni gubás atyafiakat, — pedig hát az egy században egyszer ha megesik. — Nem bolondok ők, hogy másnak adnák el, a miök megterem, mikor magok is megehetik!

(Vége jö.)

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Hát az ország primása gyöngéledő lett Nagypéntekre. (Jó az isten jót ad; mai föltamad a Husvét trombitájára és dobjára.)

— — Mégis nagy versmakher az a Száz Károly. (Csak most látod? S honnan látod?) Onnan, hogy ő a »Katholikus kaszinót« rövidség okáért »Baklakra« keresztelte el.

— — Ugy vagyok azokkal a született törvényhozókkal, mint mikor nadrágot akartam szabtatni, s aztán előállt valaki hogy majd megvarrja ő azt. Szabó vagy? mondék neki. Nem vagyok, felelt ő. Hanem az apám az volt.

— — (Mi az az „absurdum“, apjok?) Nem más mint a Stilus curiális. (Hát a stilus kuriális mi legyen?) Nem más mint absurdum; mert íme az új vadászati törvény V. fejezetének 41. §-a így szól: »Ha a vadászati kihágás miatt a bíróságnál a tett elkövetése napjától számítandó három hó alatt panasz vagy följelentés nem történt, a büntetésre vonatkozó kereset elévült.«

— — (Miért hívják a »Haladást« Haladásnak?) Tudod ez a lapezim csak olyan, mint a szóbeszéd: arra való, hogy a valódi gondolatot elleplezze.

R é b u s z.

Flencse kása krumpli
bab borsó káposzta.

(Megfejtés a jövő számban.)

Aphorismák.

Az embereket ruházatuk szerint fogadják el, s eszök után kísérik ki.

*

Ha valakit kidobsz, világért se gorombáskodjál vele, mert a kidobás magában véve quantum satis.

*

A leány szerelmes pillantása egy házassalandó dús agylegényre: egy nagy hazugság bizonyítása két hamis tanu által.

*

Általános követelmény, hogy a nő tisztán beszélje anyanyelvét. S én azt tartom: hogy a nő tisztán hallgassa anyanyelvét. Ha már beszélnie kell, beszélje inkább atyanyelvét, mert első esetben nagyon sokat találna mondani.

*

A hűség-eskü oly ficzkó, kit a száj, a sziv kapusa kidobott, mert nincs helye odabenn.

Distrikts-haus.

— Honnan jön ke' Márton gazda?

— Hát ezek a fonnyasztó zsidók bepöröltek, oszt' itt voltam a dikrisztus háznál tisztákönyi.

Nemzetőri vezénylet.

A nemzetőrséget Esztergomban imigyen vezényelte kapitánya a szabadság-harez alatt:

— »Vigyázz! Arczezal a városházának, háttal a szent háromságnak!«

— »Jobb lábbal kettőt előre, ballal egyet hátra! Indulj!«

Urias társalgás.

Multság alkalmával így szólítja meg a csizmadia legény imádottját:

— Nem parancsol uraságod ebből a fajnu sörből? Pompás maszatja van!

— Kösön, mi völgyek csak kávéval élünk.

— Kelyher, hozzon hát ide egy kefetét!

Legenda.

— Simrock után szabadon. —

Szent Péter mond: »Uram ha' óta
Büszkén vagyok kapud nyitója;
De dolgom csaknem semmi itten,
Kezem hiába a kilincsen.
Engedj hát kérlek kis időre,
Leszállanom a föld ölére;
Hol hogy martyrrá kelle válnom,
Ott hagytam annyi jó barátom,
Kik közt még sok jó óra várt rám,
Hanem azért meg most sem árt tán.«

»Legyen — az Ur mond — mit te kértél,
De nyolcz napnál tovább ne késsél. —

És szent Péter vidám kedélylyel
Utjára kelt még az nap éjjel,
Vigadt, örült a dalnak, bornak, —
S harmincezá nőtt ekkép a nyolcz nap. —
Hanem az Ur — hogy visszatére —
Egy zok szóval sem fedte érte;
Söt nyájasan kérde a jámbort,
Hogy ily sokáig merre járt volt?

És Péter mond: »A merre jártam,
Uram mindütt arany világ van.
Áldás a csürben, házban, ólban,
A sik mezőkön és folyókban. —
Csekély adó s a hosszú béke
Jólétet árasztott a népre.
Hát még a szőlőlé minő volt!
Meggyógyult tőle mind a félholt;
Szívünk kinyílt, kedvünk kihajtott,
A zene szólt, a táncz viharzott,
A habzó serleg összecsengett,
És Péter, Uram — elfelejtett! —

Szólott az Úr, kegygyel mosolygván:
»No semmi baj, szerette szolgálom;
De mondd csak, míg imígy vigadnak,
Gondolnak e nevére annak,
Ki mindezt bőkezűn kimeríte,
S a jót még áldással tetézte?« —

»Uram, miért ámitanálak,
Egy vén anyó gondolt reád csak,
Azt is kigúnyolák miatta,
Kaczagta a sok csürhefátyja!« —

Nem szólt az Úr. Mért fedte volna,
Hisz jámbor szolgálta évek óta.
Az ég kulcsát hűn őrzi, zárja,
S kész mindig a kapunyitásra.

Péter mint eddig, egy magában,
Ott ült az égnek pitvarában;
Egy kedvün, unva jó magát ott,
Mig a meleg nyár őszre állott.
»Eddig az új bor — mond — megérett,
Nem árt talán megint lenézned.
Mért ártna?« kérde biztatóan,
S megkérte az Urat legottan.

»Mehetsz, de oszt' csak okkal-móddal
Mulass ott lenn a vigadókkal,
Öreg vagy már, a bor megárthat —
Harmincz nap mulva visszavárlak!«

Szent Péter ment vidám kedélylyel,
De vissza tért harmadnap éjjel.
S mikéntha orra vére folyna,
Rosz kedvü, savanyú, mogorva.
Az Úr csodálkozik felette,
»Már Péter honn? és semmi kedve!«
»Uram! — mond ez — a merre jártam,
Mindenfelé gonosz világ van.
Az ól, a csür üres, s a házak
Mögött az ellenség tanyázgat,
Pusztítja rendben, a mit ott van,
Élőt nem élőt a majorban.
A sarez nagy, ám nagyobb az éhség,
Járvány fokozza hajja a vészt még!
A pincze ajtó, mind betörve,
Mi több: a hordók csapra ütve,
S hogy az ivást már abba hagyták
A sok jó bort mind elfolyatták.
Az új, az — csipje meg a fránya,
Rabvállatónak is bevállna.
Miért maradtam volna ottan,
A rothadó nagy siralomban.
Elég nekem, mit látni láttam,
Itt fõnn mégis csak más világ van. —

És mond az Úr, kegygyel mosolygván:
»Lehet — de mondd, szerette szolgálom,
Vajjon gondolnak e rám mostan,
E sulyos, kár-látós napokban?

»Uram — mond Péter — ifja vénje,
 Mind, mind szent tornáczodba tér be.
 Kicsordulásig telve házad,
 S az arcokon hit és alázat.
 Buzgóan esdenek te hozzád,
 Vessződdel hogy tovább ne dorgáld.
 Uram szüntesd a bút, sötétet,
 Emeld magadhoz újra néped!«
 S az Úr mond: »Péter íme látod,
 Ha bő áldással koronázok
 Hegy völgyet, sik mezőt, folyókat,
 S nincs hijja csürnek, háznak, ólnak,
 Pinczéje csorg mézízű bortól:
 E sárteremtény rám se gondol;
 Vesszőm ezért sújt néha közbe,
 Tisztuljon a nyomorba', tűzbe'!«
 S az Úr fényes lelkét kiönti, —
 S ragyog megint, minden mi földi!

Csukási József.

Laconismus.

— 'ván bá'!
 — 'nek nó!
 — 'rap a kuty'!
 — 'ss az orrá'!

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Eredeti fizetési meghagyás.

Von dem k. k. Steueramte Kula. An Vehoffer Matyás Cservenka.

Vermöge amtlichen Befundes der k. k. Bács megye telekkönyvi hatóságnál Zomborban 6641. év 1867. szám alatt vom Vehoffer Matyás cservenkai lakos által Freund fiai kulai lakosok javára kiállított bélyegtelen adóslevelél végett.

Nachdem hiezu zufolge Tarifs Post 64 tétel és 24. §. értelme szerint der Stempel von 63 kr. öst. Währung hätte bélyeggel el nem láttatott werden sollen, so werden Sie aufgefordert, die felemelt Gebühr per 1 frt 89 kr. öst. Währung gleich nach Erhalt dieser Aufforderung einzuzahlen.

Zufolge Auftrages der löblichen k. k. Finanz-Bezirks-Direktion vom január hó 24-én 1872.

Kula, am Martius hó 16-án 1872.

Römmer, s. k. Karácsony, s. k.

Szerelmes levél.

Hogy dictionarium segélyével mily szépen lehet a németül érző szív érzelmeit magyarul tolmácsolni, mutatja a következő példa:

Drága Honka!

Mély van az fájdalom azon én magam nál mienk elválás érez, onnan ide is nevezhetlen az vágy az én után te enyém kedves angyalum érez. Föllötte örömet szeretném én ban tied karvas siet körül ön ed szív en tied szerelem hoz örvendit.

Szeremzés lehet én ha én te csak egy pillantás lát szabad tenni mégis lehetlen ez van, az vasnemü kar szolgálat, nem szabad én; e öröme boldogság van nekem nem örvend rajta.

Én magam leszen minden fárdság ad, sebesen ban tied karvas visszamegy hoz ig oda öriz te ez menny enyém drága angyalum én üdvözöl és megcsókol te szivbeli te belső szereten Győztes.

Theuere Honka!

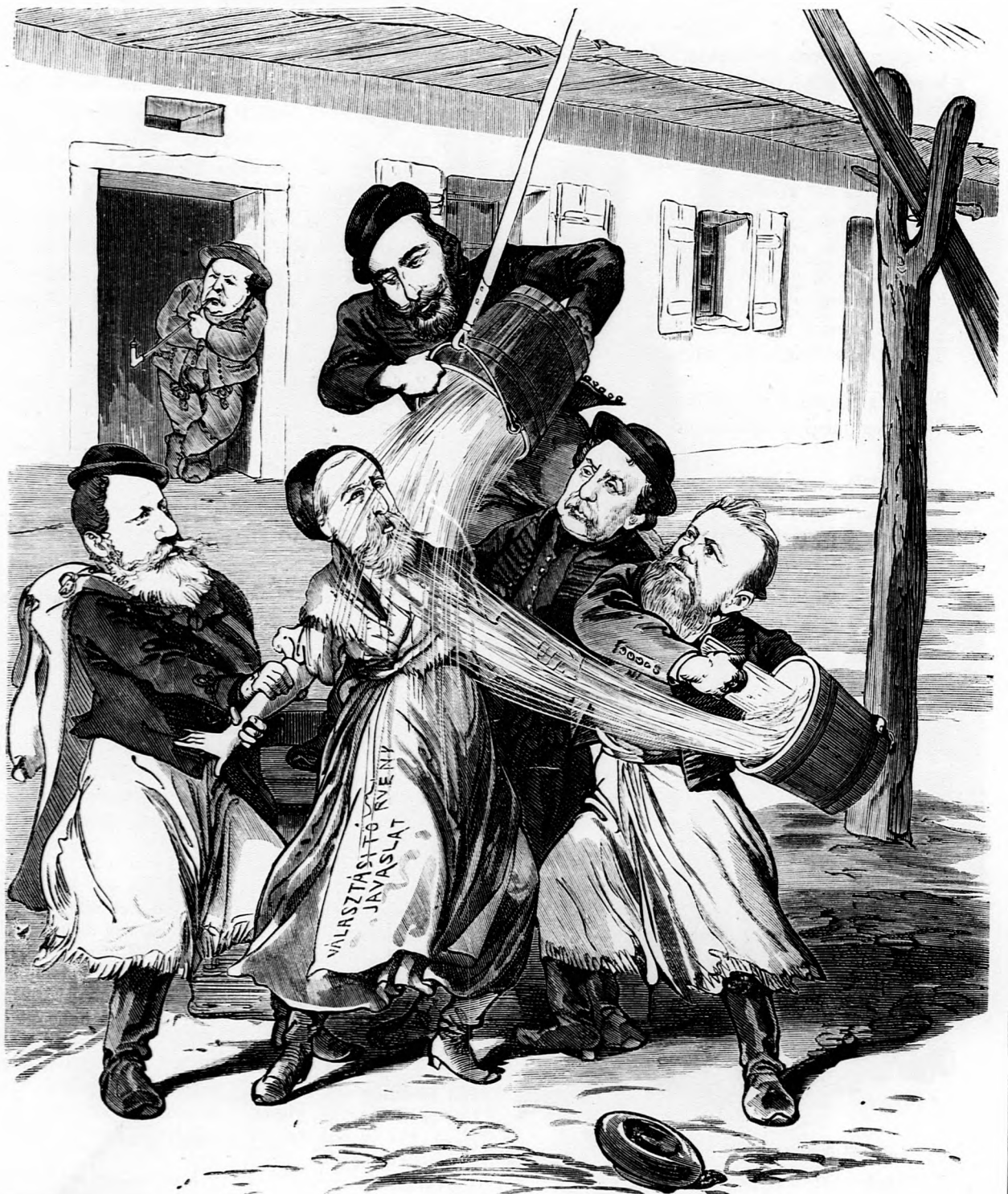
Tief ist das Schmerz bei mir seit meinen Abschied, 'o du mein theueres Engel. — Ueber alles möchte ich gern in deine Arme eilen um mein Herz auf deines zu legen, den mein Herz wird nur durch deine Liebe getröstet.

Ich kan glücklich werden wen ich nur ein Augenblick von dir sehe, und es ist, doch unmöglich wegen diesen eisenhändigen Dienst. — Diesen Freude darf ich nicht haben.

Ich selbst werde alle Mühe geben um wie geschwinder in deine Arme zu eilen, — wo du mich mit Liebe bewachen sollst, mein theueres Engel ich grüsse und grüsse und küsse dich Dein aus liebender

Victor.

Husvételi locsolódás.

Tóth Vilhelmina: — Jaj apjukom, ezek a legények már nagyon megöntöznek.
D—k F—ez. — Mert nagyon szeretnek.

Börtönőri qualificatio.

Egy csirkefogó szerü uri ember minden áron ostromolta a törvényszéki elnököt, hogy a porkoláb állomást elnyerhesse.

— Volt-e ez állomásra képesítő foglalkozása eddig? kérdi tőle az elnök.

— Igenis. Én énekeltem Pilátust a passióban!

Ki lesz a Krisztus?

Sz. városban nagy cerimóniával helyezik Krisztus koporsóját közszemlére, s egy ily alkalommal az ájtatoskodók között nézte a szertartást a h-i jegyző kis fiával.

A gyermek az egészből nem sokat látott, s folyvást kérdezősködött: mit csinálnak ott? Végre apja hogy elhallgattassa azt mondá neki: »Mehalt a Krisztus.«

A gyermek még kíváncsibb lett, odakönyökölte magát a pontificáló püspök közelébe, s megismervén a mellette álló kanonokot, ki az előtt falujában plébános volt, egész naivsággal kérdé tőle nagy hangon, hogy a siket explebános meghallja:

— »Hát ki lesz már most a Krisztus, ha meghaót?«

Körülrás.

A Tisza vidéken valahol öszbecsavarodott halász ember fürge csinos 16 éves leányra vetette szemét és meg is kérte, el is vette.

Mikor pedig a tisztelendő urat fölkeresné, hogy kötelesség szerint tudomássá tegye örvendetes fordulatját sorsának, a többi közt ily utasítást adott neki:

— Azután, tudja már azt tisztelendő uram, miképen a peredikációban lelkére kösse a lánynak, hogy a hajó mellett ne tartson ám csónakot!

Szerelmi lyra:

Némán ültünk...

Némán ültünk mi egykor
Kettecskén a lugasban.
Természetes, hogy voltunk
Rémitő nagy zavarban.

S épen midőn zavarunk
Tetőpontjára hágott:
Jött férjed — s a zavarból
Szakértőleg kirántott.

Figurányi Emil.

Garantia a kinevezett bíróságoknál.

— Krónikás adoma. —

Akkor történt midőn a kinevezett bírák — 1855-ben — in floribus üzték a törvényt, hogy Lőrincz gazdag zsidó, megütögette Salamont a szegény zsidót. Salamon a kék foltokkal rögtön zsandárokhoz, Lőrincz pedig — cum sufficientibus — szinte rögtön értelmes ügyvédhöz, és járásbírósághoz folyamodtak, azaz hogy szaladtak: s röviden az eredmény az lett, hogy Lőrincz önbíráskodás miatt 5 frt. bírságra, Salamon pedig mint veszekedésre ingerlő 15 napi fogságra ítéltetett.

Mint könnyű fogságra ítélt, tehát kijáró rab, a járásbíróé derék aszszonyosság mellett a házi kertben locsolással s virág ültetéssel ügyesen foglalkozván, a jó aszszonyoknak úgy megnyerte tetszését, hogy ez férjéhez egész résztvevőleg eme kérdést intézte:

— Ugyan édes Zsigám, hát ezt a szegény kis zsidót miért ítéltétek el? — mire a gyengéd férj egész őszinteséggel válaszolá:

— »Ezt biz édes Marim azért, mert megverte egy gazdag zsidó.«

Mózes gazda.

Bepanaszolta verekedésért a zsidó árendást eselédje.

— Ön azzal vádoltatik — szóla a megidézett panaszlotthoz a bíró, hogy panaszlót minden ok nélkül arezul ütötte.

— Én khirem alásun? — felelt a zsidó, »ezt a derék böcsöhletes embert? dehogy bántok én senkit, nemhogy saját eselédemet. Ugyan már miért bántottam volna magát Mátyás gazda?

— Miért? — válaszolta az, — azért mert nem te'surnak, hanem Mojzes gazdának tituláltam.

— Ugy kellett gazember, — mondá a bíró — miért nem adod meg gazdának a kellő tiszteletet.

— Dejsz' phofon is vágtam ám az akaszthófa-virágot úgy, hogy semmi khürösztviz se mossa le róla! kiálta az ügyének megnyerte felett örülő zsidó.

Épületes gnómák.

— Egy tanár előadásából. —

A dolgot addig kell nyújtóztatni, míg a lélek egyenlő lesz. — A belehelés annyi mint ritmus. — Ez az, az ez, emez az, amaz emez. — Papagályos

ember (a ki értelmetlenül csacsog). — Feltolakodik a nézet tudatunkba. — Az elefántnak kell figyelni lábára, orrára, hasára, szarvára, nem — ez neki nincs, ez ökörének van. — Jénában volt egy lány, kilátszott a testéből. azért gyakrabban megbotrántkoztaték. — Simul a gyermek vagyis simulkodik. — Egyes ember többes ember. — Ha belátja a gyermek mi jó legyen enni, annál örömebb teszi. — Végén lennének már a kezdetben. — Kivülünk és belülünk lények létezését sejdítünk. — A mi megkezdődött, örökké fog folytatni. — Belsőleg kifelé teszi a lepedőre s van rajta lélek. — Így kell a fiút oktatni: a pad nem fa, de létezik a fa ellenében. — Az ember teste nem egyéb, mint illetén illetén hús kapcsolódása. — Az akaszfa tette cselekedet. — A dolgok lényiségébe az ész nem folydogál. — Generális gazember. — Luther is gazkodott, sőt angol királyt egy könyvben megveszszőzött. — Már ott hibás, ha elebb páczát, néz és úgy indul a szó után a sarjadék.

Döhösös khutya.

— Az ebeknek hány faja van, és mik azok? kérdezé a tanár a természetrajzból a zsidó deákot.

— Az ebeknek thübb fajai vannak, felelé a kérdezett; ugyanis: khumondor... v. h. izla...

— Hát még? — sürgeté a tanár az elakadt discipulust.

— Hát... hát... izé, khirem alásan: döhösös khutya! — nyögé ki az nagy nehezen.

„Eltart Matyi!“

Komlói Mátyás kolozsvári polgár hő pártolója volt nem csak a színészetnek, de a színészeknek is, sokat látván el élelemmel, s kölcsön pénzzel, miből többet a nagy harang fizetett meg. Egy színész a többi közt jó öszszegeeske pénzével evaporált, mi neki nem kis boszuságot okozott.

Egy szini előadás alkalmával történt, hogy a darabban egy kóbor színész kétségbe esetten panaszolt mostoha sorsára, elesüggedve kérdezvén: mi lesz már most belőlem? Erre egy darab földszinti kis borzos publikum fel szólal: »Eltart Matyi!« Rá vágja nagyhangosan a másik oldalról Komlói Mátyás:

— El az akaszthófa! — s a közönség jót nevetett.

A mindig szomjas papok,

vagyis:

a papok mindig szomjasak.

Nem tudni bizonyosan hogy a kosztniczi vagy a tridenti zsinatokon határozott-e ama rettenetes és minden felekezeti káptalanokat egy iránt sujtó rendelet, hogy délben és estve csak egy meszely bort kapjanak.

Két káplánya volt egy előregedett papnak, kik egymás barátságáért, és az öreg hosszu életéért két meszelyt is meg-ittak volna. Hiába minden példalódzás, minden próbálgatás, a meszely csak megmaradt meszelynek; máshoz kellett hát folyamodni. Nevezetesen minden ebéd végénél összedisputáltak.

Nem ugy van! — ugy van! Én jobban tudom! No hát fogadjunk — Nem bánom, hát mibe! Egy iteze borba! A kettő közül egyik azonnal elállt állításától, és az iteze borért a Katyi gazdasszonyt csak ballagtatták a főnök piuczejébe. A fogadás sokszor ismétlődött, és mindig ebéd vége felé és a meszely bor elköltése után, mit az öreg főnök megsokallott és így szólalt meg egy alkalommal.

— Öcsém uramék, leves előtt disputáljanak össze; ilyen szegény embereknek elég lesz ám egy meszely bort is elveszíteni!

Olyan a természete.

A Tisza egyik gátján ment az egyszeri cigány zsémbes feleségével, a mint illik két kerekű hintón, mely véletlenül felfordult s a cigány felesége a vízbe potytyant.

Nagy jajveszékléssel neki indul a cigány és feleségét keresné a parthoszában, de fölfelé. Erre egy oda jövő halász mondá:

— Nem jól mész te cigány!

— Tudod is te azt, nem olyan az én féléségem, hogy azs engedne a víznek; tudom felfele ment á, olyan annak a természete!

Az már más!

— Kend már megint oda át volt a kocsmáros-nénál? minden pénzt eliszszá ott; engemet nem is szeret, csak azt a kocsmárosnét.

— Hallgass kedvesem, szólt a férj, nem a kocsmároséhoz járok én,

— Hát hova?

— A kocsmároshoz!

— No ezt már megengedem! szólt bölcsen az asszony.

Miért meleg a mész ha ótják?

A gr. D. udvarában egy néptanítóból lett hajdu meszet oltatott, s a bámulva kérdező parasztnak azon kérdésére: »Mi az oka, hogy a mész is hideg, meg a víz is hideg, s magokból mégis olyan meleget fejtenek ki?« — így felelt meg:

— Iim! sok csudálatos dolgok vannak a velágon, külön-különfélék, a külön-különfélék pedig sok félék! ..

— Bizony csak szép a ki tanul! lön reá a válasz.

Szerkesztői subroza.

— B é c s. P. K. Kérdés, eredetiek e? Különböztetések. — B a d e n, Caracalla. A novellett hosszu az Űstökösnek; belletristicus lap keretébe inkább illik, s méltó helyet foglalhat el. Jó akarataért köszönet, apróbb közlendőket szívesen fogadunk. — C s e r v e n k a. Köszönjük, érdekes. — A r e z k é p e s a r n o k. A drabant és bíró fotográfiája után buzditóan üzenhetjük, hogy folytassa — V é g e z z é k e l a z urak. Megjelent az 5-dik számban. — K a c k ó J. B. Jók; kívánsága teljesül. — P e s t, D — n. Megkészt volt Kaligrafia és initialék szépek, de a vers nem a régi jó fajta. Az adomák pedig jó fajták, de régiek. Az a kis kérdés tévedésből került ama rovatba. — Nem jelennek meg: — L á t o m á s, — M e g y e i s z e r v e z e t u t á n, — O l e s ó f a, — S z í v e s k i n á l á s, — D i s z n ó j á r o m, — F u r e s a f é l r e á r t á s. — V. K. Szeged. Nagyrészt jó adomák. Köszönjük, máskor is elkelnek. — T á t o s. A kérdéses küldeményt nem kaptuk. Ez mulatságos, köszönjük szépen. — V i l m á h o z. Minthogy „külömbös“ szép szeme van, „mely messziről melegit, és közelben megfagyaszt mint a nap,“ kívánsága szerint „elvéle a hamvvederbe.“ — F e l t á m a d á s. Kissé sötét színben látja a világot.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Stáció-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1872.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Barátok-tere 7-ik szám).

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ J.

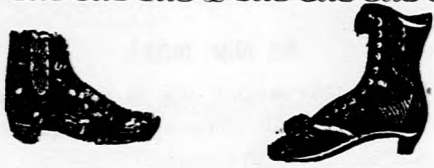
hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt.

Rajzolja

JANKÓ.

Meiszi:

POLLÁK.

WOTTAWA KÁROLY

kitűnő
CZIPŐ-ÁRUK GYÁRA
Bécsben,

Mariahilferstrasse 92, vagy Zieglergasse 1. sz.
kiállít kicsinyben, mint nagyban kereskedők számára mindennemű férfi-, női-, fi- leánygyermek-lábbelieket

a legolcsóbb árakon.

☛ Vidéki megrendelések utánvét mellett a legpontosabban teljesítettek 1856. év óta fennálló üzleti jóállása mellett.

4305 (7-12)

Unicum a cosmetica körében !
Nem hajfestő-szer !

Dr. John Brown,

es. kir. szab.
valódi

Hajóvó kenőcse,

ép úgy fekete, mint barna és szőke haj számára,

minden hajfestőszert főlölegessé tesz, rövid időn tökéletesen helyreállítja a megöszült hajzat és szakáll természetes színét; a siker a használatnak már első napjain világosan szembetűnő; elhárítja a további és kora megöszülést, ép úgy a hajnak kihullását s dm. hajnövést idéz elő, olyat, minőt csak az erőteljes fiatalságnál észlelhetünk. A haját e kenőcs finommá, fényessé teszi, a nélkül hogy a füveget elzsírosítaná, mi gazdálkodás szempontjából különös figyelemre méltatandó. A helybeli, vidéki és külföldi igen tisztelt vevők kényelmére irásbeli megrendelések egyes tégelyekre akár készpénzbeli fizetésre, akár utánvétre postafordultával a központi raktárnál teljesítettek :

Bécsben, Mariahilf, Gumpendorfi-ut 43. szám I. emelet.

Pesten Török József gyógyszertárában király-utca 7. sz

☛ A biztos eredményért kezesség vállaltatik. ☛

Egy nagy csupor ára 2 frt, 1/4 tucizat 4 frt 80 kr., 1/2 tucizat 9 frt, 1 tucizat 16 fr. 80 kr. Kisebb csupor ára 1 fr., 1/4 tucizat 2 frt 70 kr., 1/2 tucizat 5 frt 10 kr., 1 tucizat 9 frt készpénz vagy utánvét mellett

Küldemények csak a központi raktár által eszközöltek.

☛ P E S T ☛

JACOB NASCHITZ,

Annoucen-Expedition I. Rangos.

Pest, Josefplatz Nr. 12.

Täglich direkte Expedition von Annoncen in allen beliebigen Zeitungen zu deren **Original-Insertions-Preisen** nebst entsprechenden **Rabatt**

ohne Porto — ohne Spesen.

Ein Manuscript genügt für noch so viele Zeitungen.

Für Annahme von **Offerten** auf durch mich erlassene Annoncen berechne ich **keinerlei Gebühren.**

Ueber jede Insertion liefere ich das betreffende Blatt.

☛ **Bitte gefälligst zu beachten, dass ich mich mit Stellen-Vermittlungen nicht befasse, welches ich ausdrücklich betone.**

Es würde mir erwünscht sein, wenn auch Sie hieraus den **geordneten** und **soliden**, von den Zeitungsverleger protegirten Betrieb meines Geschäftes erkennen und mich mit einer Ordre betrauen wollen, um meinen Bedingungsweise zu prüfen.

Mit aller Hochachtung

JACOB NASCHITZ,

Pest, Josefsplatz Nr. 12.

ÁRELENGEDÉS.

A Wheeler és Wilson-félf
varrógépek

gyári társaság
New-Yorkban

tisztelettel jelenti, hogy
készítményeinek árát le-
szállította és hogy csakis
Pesten

OHM C. O.

főképviseelőjénél
József-tér 15. sz.
legjobb hírből álló esa-
ládi varrógépei

70 frttól kezdve valódi minőségben beszerezhetők.
Figyelmeztetük a t. cz. közönséget, hogy minden más
ajánlat valódi készítményünknek csak csaláson alapszik és
intéssel vagyunk lelkii meretlen gépkereskedők ellenében,
a kik nem ártalanak védbélyeginket meghamisítani. Képes
árjegyzékek kívánatra kiszolgáltatnak és elküldetnek

4293

ÁRELENGEDÉS.

Diszes
husvétii
tojások.

Husvétii öntözéshez alkalmas
csalódtató ujdonságok,
mint: fecskendő-bokréták, ibolyák, rózsák, gyűrűk,
pisztolyok, szivarok, üvegek, stb.
és számtalan egyéb

husvétii meglepetési czikkek

dús választékát

10 krtól 25 forintig

ajánlják

Kertész és Eisert

Pesten

Dorottya-utca

3-dik szám.

Vízmentes

rugany eső-öltönyök
feketére, sötétzöldek és fehérelővel ft. 10.75—
18.50. színtelen lilyen bogavész- és kocsiszó-
képenyek ft. 15.—19.—19.—elegáns drapp-
szánu öltönyök ft. 16.—, 21.—

Jóminőségű plaidok
9—13 ftig.

Plaid-szíjjak
gyermekek részére 40—70 kr, nagyok 80
kr, finom angolajta ft. 1.15, vállbadug-
geszthetők ft. 1.50, 1.80.

Rugany labdák és ballonok
minden nagyságban, színek 10 krtól 1
ft. 20 krtig, színesek 12 krtól 2 ftig. fel-
fújható zsebbeli ballonok 60 kr—1.40 krtig.

Séta-botok.

Fiúk és gyermekek részére 15—50 krtig,
természetes fabotok 25—80 krtig, finom-
neműek, igen elegánsak 1.20—1.60—
hangyá-csibolya) botok ft. 2.50—1.50.
Törös (szilveszter) botok 1 ft.
50 krtól 12 ftig.

Tavaszi időny-czikkek

Tavaszi legyezők

fa, papír, vászon és selyemből, kiállítá-
suknak megfelelőleg 12 krtól 7 ft. 50 krtig.

Tavaszi faernyőcskék

legyező gyanánt is használható 1 ftől
6 forintig.

Kis tavaszi selyem-

napernyők,

felreghajthatók ft. 1.70—5.20.

Nagyobb napernyők,

bot s egyéb legújabb divatszertű er-
nyők különönmű kelmékkel bevonva 1 ft.
80 krtól 15 ftig.

Esernyők

panutkélme ft. 1.50, 2.50, alpaccá-szövet
3.75—4.50, Tufóta- és selyemből 5.60—11
ftig, 12 és 15 borítások ft. 12—15,
legújabbak para ruganyból ft. 18.50

Lovagló-szerek.

Angol dísznöbör-nyergesek 15 ftől
kezdve a legfinomabbakig.

Angol karrátárok, egyszerűek ft. 2.05,
3.30, kettősek 4—10 ftig.

Angol kengyelevis-szíjjak ft. 2.50,
3.50.

Nyereg- s ködél-terhelők ft. 2.40, 3.50.

Nyereg-táskák (zsebzárók) ft. 3.—

Kengyeleviszárók (zsebzárók) ft. 3.—
zablatkák, kesztyűk, ruhák és minden
egyéb színesben.

Lojcsok, sorkanttyúk, felseszlők ft.
1.10, fokrúdlók ft. 1.30, sarokgépések
ft. 2.— papra.

Lovagló-ostorok dús választékban
60 krtól 10 ftig.

Virág-asztalkák

különmű kiállításnak 9—30 ftig.

Kerti gyertyatartók.

Gyertyákna kivogatózó ft. 1.— Petro-
lumnak szelévelőzővel ft. 1.70
darabja.

Írásbeli megbízások gyorsan s fi-
gyelemmel teljesítetnek.
Raktarunk kimerítő árjegyzékével
kivántra bermentesen szolgálunk.

dús választékát ajánljuk
Kertész és Eisert Pesten,

Dorottya-u. 2. e., „magyar király” szállodával szemközt.

Utazó-szerek.

Kéz-öndök 15—22* 9.75—15 ftig,
nagyobbak 21—30* 5.60—36 ftig.

Fü-öndök 24—27* hossza közönsé-
ges ft. 3.80—6.50, finomabbak oszta-
lyokkal 6.50—19 ftig, legfinomabb nagy

fü-öndök hólygek részére 31—35 ftig.

Üti-táskák 10—24* 2.90—18 ftig.

Üti-táskák finom berendezéssel 21—
65 ftig.

Üti-collétek, berendezve 5.50—
40 forintig.

Váltsa függészhető táskák, s minden
egyéb uti-eszközök, melyekről külön
rajzokkal ellátott árjegyzé-
kekkel szolgálunk.

Angol szivartárak,

váltsáfűszethetők 3.50—9 ftig.

Női kézi-táskák

minden nagyságuk, dús választékban 1—15 ftig.

